

големъ, рѣчемъ). Послѣ гласните букви а и и са пише не мегка, а твърда гласна (ча ани е, ока ани и нам. ча ани и е, ока ани и и).

Прѣжде оубо Словѣне не имѣхъ книгъ, нъ чрзтами и рѣзами чѣтѣхъ и гатаахъ, погани сѣще. Крѣстившеже сѧ, Римскими и Гръцьскими писмензи нѣждаахъ сѧ писати Словенскъ рѣчь кезъ оустроенна; нъ како можете сѧ писати добрѣ Гръцьскими писмензи: Богъ, или животъ, или зѣла, или црьковь, или чаание, или широта, или гадь, или ждоу, или юность, или гъзикъ, и иная подобнаа симъ; И тако кѣша многа лѣта. Потомже человеколовекъ Богъ, строилъ всѣ, и не оставилъ человека рода кезъ разоума, нъ всѧ къ разоумоу привода и спасенню, помиловавъ родъ словѣньскъ, посла имъ свѣтаго Квстантина философа, нарицаемаго Кирила, мѣжа праведна и истинна, и сѣтвори имъ писмена ѡ. и осми, шва Ѣу по чиноу Гръцьскѣхъ писменъ, шва же по Словѣнстѣи рѣчи. штъ прѣваго же начынь по гръцьскоу: они оубо алфа, а сын азъ, отъ аза начатъ окоіе. и такоже они подобше сѧ жидовьскѣмъ писменемъ сѣтвориша, тако и сын гръцьскѣмъ жидове ко прѣвое, писма имѣтъ алефъ, еже сѧ сказаеъ, оучение сѣврѣшаише, взводимоу дѣтишоу, и глаголаше: оучи сѧ, еже естъ алефъ, и гръци, подолаше се томоу, алфа рѣша. и сподоби сѧ реченне сказанна жидовьска гръцьскоу гъзику, да речеть дѣтишоу въ оученна мѣсто: иши. алфа ко иши речеть сѧ гръцьскомъ гъзикомъ. тѣмъ ко подобѧ сѧ свѣтзи Кирилъ створи прѣвое писма азъ. нъ тако и прѣвоу сѣшоу писмени азоу и штъ кога даноу родоу словѣньскомуу на отврѣстие оустъ, въ разоумъ оу-